

analizy i rachunku ekonomicznego efektywności i opłacalności rozbudowy lub budowy nowych jednostek gospodarczych (zakładów, wydziałów, obiektów) w porównaniu do inwestycji modernizacyjnych w czynnych zakładach.

Głównym syntetycznym miernikiem efektywności inwestycji modernizacyjnych w przemyśle powinien być krótszy okres zwrotu nakładów w porównaniu z rozbudową i budową nowych jednostek, a także przyspieszenie uzyskania efektów produkcyjnych.

Inwestycje modernizacyjne w czynnych zakładach, w porównaniu do rozbudowy lub budowy nowych zakładów, mogą przynosić również dodatkowe efekty społeczne, które — w miarę możliwości — powinny być wzięte pod uwagę w porównawczym rachunku ekonomicznej efektywności, a mianowicie:

- 1) oszczędność na inwestycjach infrastrukturalnych w innych dziedzinach gospodarki (drogi, sieci energetyczne, ciepłone, wodociągowo-kanalizacyjne itp.),
- 2) oszczędność na inwestycjach towarzyszących w zakresie infrastruktury socjalno-bytowej.

Inwestycje modernizacyjne w przemyśle, w porównaniu do rozbudowy i budownictwa nowego, powinny cha-

rakteryzować się również znacznie mniejszym udziałem robót budowlanych, stwarzając w ten sposób warunki do zwolnienia części potencjału wykonawczego oraz zaopatrzenia materiałowego na inne cele społeczne i gospodarcze, a przede wszystkim do rozszerzenia budownictwa mieszkaniowego i socjalnego.

Rachunek ekonomicznej efektywności inwestycji modernizacyjnych należy przeprowadzać zgodnie z zasadami metodycznymi w sprawie kryteriów i metod oceny ekonomicznej efektywności inwestycji.

Przyjmuje się, że ustalone dla inwestycji polegających na budowie i kapitalnej rozbudowie maksymalne okresy kredytowania (z amortyzacji i części zysku) dla poszczególnych gałęzi (grup) przemysłu powinny być niższe (przeciętnie) co najmniej o 40% w razie realizacji inwestycji modernizacyjnych. Wynika to z faktu, że dla obliczenia maksymalnych okresów kredytowania rozbudowy i budownictwa nowego przyjęto średnią okresów amortyzacji obiektów budowlanych (znacznie dłuższych) i okresów amortyzacji maszyn i urządzeń (znacznie krótszych). Stąd też dla inwestycji modernizacyjnych, polegających głównie na inwestowaniu w maszyny i urządzenia, a nie w obiekty budowlane, średni okres amortyzacji będzie znacznie krótszy, a tym samym krótszy powinien być również okres kredytowania inwestycji.

213

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 sierpnia 1973 r.

w sprawie ustalenia maksymalnych okresów kredytowania inwestycji.

Na podstawie § 58a ust. 1 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1972 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i remontów w jednostkach państwowych (Monitor Polski Nr 23, poz. 132 i Nr 57, poz. 305) oraz § 8 ust. 2 uchwały nr 329 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1972 r. w sprawie wprowadzania kompleksowych zasad ekonomiczno-finansowych w niektórych jednostkach i organizacjach gospodarczych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się maksymalne okresy kredytowania inwestycji, określone w załączniku do zarządzenia.

2. Przez okres kredytowania rozumie się okres od daty przyznania kredytu do terminu jego całkowitej spłaty. Okres kredytowania obejmuje cykl realizacji inwestycji, okres osiągania projektowanych zdolności produkcyjnych oraz część okresu eksploatacji, w której następuje spłata zaciągniętego kredytu.

§ 2. 1. Maksymalne okresy kredytowania określone w kolumnie 3 załącznika dotyczą kredytów bankowych udzielanych na finansowanie inwestycji branżowych realizowanych przez przedsiębiorstwa przemysłowe i budowlano-montażowe objęte planowaniem centralnym oraz inwestycji kredytowanych jednostek i organizacji gospodar-

czych wprowadzających kompleksowe zasady systemu ekonomiczno-finansowego — polegających na budowie nowych zakładów i wydziałów produkcyjnych.

2. Maksymalne okresy kredytowania określone w kolumnie 4 załącznika dotyczą kredytów bankowych udzielanych na finansowanie inwestycji realizowanych przez przedsiębiorstwa przemysłowe objęte planowaniem centralnym — polegających na modernizacji istniejących zakładów i wydziałów produkcyjnych. W uzasadnionych wypadkach bank udzielający kredytu może przyjąć dłuższy okres ich kredytowania.

§ 3. Dla zadań inwestycyjnych nie związanych z budownictwem, a polegających na zakupie indywidualnych maszyn i urządzeń, maksymalny okres kredytowania ustala się na 5 lat. W uzasadnionych wypadkach bank udzielający kredytu może przyjąć dłuższy okres ich kredytowania.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów: w z. K. *Secomski*

Minister Finansów: *S. Jędrychowski*

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów z dnia 7 sierpnia 1973 r. (poz. 213).

MAKSYMALNE OKRESY KREDYTOWANIA INWESTYCJI

Symbol gąlezi	Gąlezie przemysłu i budownictwa	Okres kredytowania w latach inwestycji polegających na:	
		budowie nowych zakładów i wydziałów produkcyjnych	modernizacji istniejących zakładów i wydziałów produkcyjnych
1	2	3	4
01	Przemysł węglowy:		
	a) Kopalnictwo węgla energetycznego:		
	1) kamiennego	18	10
	2) brunatnego	16	14
	b) Kopalnictwo węgla koksowego	20	12
02 i 03	Przemysł paliw i energetyczny:		
	a) koksowniczy	16	12
	b) elektroenergetyczny	16	12
	c) pozostałe zakłady w przemyśle paliwowym i energetycznym	14	10
04	Przemysł hutnictwa żelaza:		
	a) kopalnictwo rud żelaza	18	10
	b) przeróbka metalurgiczna	15	9
	c) przeróbka plastyczna	13	8
	d) pozostałe zakłady hutnictwa żelaza	13	8
05	Przemysł metali nieżelaznych:		
	a) kopalnictwo rud metali nieżelaznych	18	10
	b) przeróbka metalurgiczna	15	9
	c) przeróbka plastyczna	13	8
06	Przemysł metalowy:		
	a) odlewniczy	15	9
	b) konstrukcji metalowych	14	8
	c) lin i drutów	12	7
	d) pozostałe zakłady przemysłu metalowego	12	7
07-11	Przemysł maszynowy:		
	a) budowy maszyn i urządzeń o produkcji jednostkowej	14	8
	b) budowy maszyn i urządzeń o produkcji seryjnej i wielkoseryjnej	12	7
	c) środków transportu	10	6
	d) precyzyjny	9	6
	e) elektrotechniczny i elektroniczny	8	5
12-13	Przemysł chemiczny:		
	a) kopalnictwo surowców chemicznych	16	10
	b) rafineryjny	15	10
	c) nieorganiczny i nawozów sztucznych	15	10
	d) organiczny	14	9
	e) przetwórczy tworzyw sztucznych	10	7
	f) włókien chemicznych	12	8
	g) wyrobów gumowych	10	7
	h) farmaceutyczny	8	5
	i) farb i lakierów	10	7
	j) chemii gospodarczej i perfumeryjno-kosmetyczny	11	7
	k) pozostałe zakłady przemysłu chemicznego	14	9

Symbol gałęzi	Gałęzie przemysłu i budownictwa	Okres kredytowania w latach inwestycji polegających na:	
		budowie nowych zakładów i wydziałów produkcyjnych	modernizacji istniejących zakładów i wydziałów produkcyjnych
1	2	3	4
14-16	Przemysł mineralny:		
	a) materiałów budowlanych	15	9
	b) cementowy	17	10
	c) ceramiki szlachetnej	16	9
	d) szklarski	16	9
17-18	Przemysł drzewno-papierniczy:		
	a) płyt drewnopochodnych	10	6
	b) stolarki budowlanej	9	5
	c) meblarski	9	5
	d) papierniczy	14	8
	e) pozostałe zakłady przemysłu drzewno-papierniczego	10	6
19-22	Przemysł lekki:		
	a) włókienniczy	12	9
	b) odzieżowy	10	8
	c) garbarski	11	9
	d) obuwniczy	9	7
	e) pozostałe zakłady przemysłu lekkiego	10	8
23-25	Przemysł spożywczy:		
	a) mięsny	13	8
	b) piwowarski	15	9
	c) cukrowniczy	18	10
	d) cukierniczy	10	6
	e) koncentratów spożywczych	12	8
	f) mleczarski	11	7
	g) olejarski	12	8
	h) spirytusowy	12	8
	i) pozostałe zakłady przemysłu spożywczego	14	9
26-28	Pozostałe gałęzie przemysłu	11	7
31-39	Budownictwo	10	—

214

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 lipca 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia przychodów z twórczości i działalności plastycznej i lutniczej jako twórczości i działalności artystycznej podlegającej opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń oraz podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku obrotowym i dochodowym.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 i z 1972 r. Nr 53, poz. 338) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 21 lutego 1968 r. w sprawie określenia przychodów z twórczości i działalności plastycznej i lutniczej jako twórczości i działalności artystycznej podlegającej opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń oraz podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku

obrotowym i dochodowym (Monitor Polski Nr 10, poz. 61) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ilość identycznych fotogramów nie przekracza 200 sztuk, a osiągnięte przychody, poza przychodem za przeniesienie praw autorskich, nie przekraczają 300.000 zł rocznie”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do przychodów osiągniętych od początku 1973 r.

Minister Finansów: w z. M. Kizak